

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **S V B**, so sídlom v K, K č. X, zastúpeného Mgr. M D, advokátkou so sídlom v K, S č. X, proti odporcovi **M K**, T č. X, K, **o zaplatenie poplatku z omeškania**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 13 C 421/2003, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2007, sp. zn. 1 Co 436/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom z 24. júla 2006, č.k. 13 C 421/2003-95 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatenia poplatku z omeškania vo výške 5 % mesačne zo sumy 41.620,- Sk za obdobie od 16.1.1999 do zaplatenia (ktorý návrh bol vylúčený na samostatné konanie uznesením Okresného súdu Košice II zo 16. októbra 2003, č.k. 13 C 268/01-43) pre nedostatok pasívnej legitímácie odporcu. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 28. februára 2007, sp. zn. 1 Co 436/2006 odvolanie navrhovateľa odmietol, účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodol tak po zistení, že navrhovateľ napriek správne mu poučeniu o lehote a aj o mieste podania odvolania, doručil odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v posledný deň odvolacej lehoty 3. októbra 2006 telefaxové podanie, ktoré bolo nesprávne adresované Okresnému súde Košice I. V lehote podľa § 42 ods. 1 O.s.p. bolo odvolanie doplnené predložením jeho originálu 6. októbra 2006 opakovane na nepríslušný Okresný súd Košice I,

ktorý odvolanie prípisom z 9. októbra 2006 zaslal príslušnému Okresnému súdu Košice II. Keďže odvolanie bolo podané zjavne po uplynutí odvolacej lehoty, ktorej posledným dňom bol deň 3. október 2006, odvolanie navrhovateľa po doplnení v súlade s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ dovolanie dôvodu, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedol, že v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie zo dňa 3. októbra 2006 doručil faxom jednak na miestne nepríslušný Okresný súd Košice I o 22.33 hod. a zároveň toho istého dňa 3. októbra 2006 doručil odvolanie faxom aj na Okresný súd Košice II o 22.37 hod., ktorý vo veci rozhodoval. Odvolanie v zákonnej 3-dňovej procesnej lehote doplnil v súlade s § 57 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého je lehota zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť a zároveň doručil dva rovnopisy odvolania z 3. októbra 2006 do podateľne miestne nepríslušného Okresného súdu Košice I. Z uvedených dôvodov žiadal napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie navrhovateľa zamietnuť, stotožnil sa s právnym záverom krajského súdu o oneskorenom podaní odvolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak sa ním napadá zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade

cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Navrhovateľom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., či len na skúmanie existencie vady dovolateľom priamo namietanej (§ 237 písm. f/ O.s.p.), ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). So zreteľom na navrhovateľom tvrdenú procesnú vadu zameral sa osobitne na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. v znení platnom v čase doručovania odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, plynie táto lehota znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia (§ 204 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že za skutočnosť určujúcu začiatok lehoty na odvolanie, treba považovať deň doručenia rozsudku súdu prvého stupňa.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie účastníka vždy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu alebo konanie, ktoré mu predchádzalo, trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. ak účastníkovi bola postupom súdu odňatá možnosť pred súdom konať. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky preň neboli splnené, nakoľko odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (R 23/1994).

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní, podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že na podanie obsahujúce návrh vo veci samej (akým odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa nepochybne je), ktoré bolo urobené telefaxom, sa prihliadne a má rovnaké právne účinky, ako riadne podanie, a to už od času jeho urobenia. Predpokladom vzniku týchto účinkov však je doplnenie takého podania predložením jeho originálu najneskôr do troch dní.

V § 57 ods. 3 O.s.p. je stanovené, že lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie sa odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Vo vzťahu k tomuto ustanoveniu sú však ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. a § 218 ods. 1 O.s.p. ustanoveniami špeciálnymi, preto včasnosť odvolania je potrebné posudzovať podľa nich. Pre včasnosť odvolania teda nestačí, aby bolo podané v zákonnej lehote na ktoromkoľvek súde, ale musí byť podané na súde, ktorý vo veci rozhodol, na príslušnom odvolacom súde, alebo musí ísť o odvolanie spísané nepríslušným súdom do zápisnice (§ 40 O.s.p.).

V preskúmanej veci ide o prípad, keď odvolací súd odmietol odvolanie navrhovateľa, vychádzajúc z toho, že odvolanie bolo podané oneskorene. Z obsahu spisu nepochybne

vyplýva, že rozsudok okresného súdu bol navrhovateľovi, zastúpenému Mgr. M D, doručený dňa 19. septembra 2006 a obsahoval správne poučenie (v súlade s ustanovením § 204 ods. 1 O.s.p.) o možnosti podať proti nemu odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice II, teda na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Napriek uvedenému správne poučeniu o lehote a aj o mieste podania odvolania, navrhovateľ podal odvolanie v posledný deň lehoty 3. októbra 2006 o 22.33 hod. telefaxom, nie však na Okresný súd Košice II, proti rozhodnutiu ktorého smerovalo, ale na Okresnom súde Košice I, ktorému bolo aj výslovne adresované a záhlaví ktorého sa výslovne uvádza, že smeruje proti „rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 13 C 421/2003-95 zo dňa 24.7.2006“ (č.l. 99 spisu). Zároveň to isté odvolanie (nesprávne adresované Okresnému súdu Košice I), bolo doručené 3. októbra 2006 aj Okresnému súdu Košice II (č.l. 102 spisu).

Navrhovateľ teda podal odvolanie telefaxom v posledný deň odvolacej lehoty podľa § 204 ods. 1 O.s.p., avšak napriek správne poučeniu toto nepodal na Okresný súd Košice II, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smerovalo, ale na Okresný súd Košice I dňa 3. októbra 2006. Svoje telefaxové podanie doplnil do troch dní zaslaním jeho originálu dňa 6. októbra 2006 (piatok), avšak znovu na nepríslušný Okresný súd Košice I, ktorý originál odvolania doručil Okresnému súdu Košice II, ako vyplýva z pečiatky dňa 9. októbra 2006 (pondelok). Vzhľadom na uvedené, nebolo možné jeho telefaxové podanie v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. považovať za jeho riadne odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa. Odvolací súd preto správne rozhodol, ak jeho odvolanie ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol, ak za odvolanie navrhovateľa považoval originál jeho podania doručený Okresnému súdu Košice II dňa 9.10.2006, teda zjavne po uplynutí odvolacej lehoty a nie jeho telefaxové podanie zo dňa 3. októbra 2006 doručené Okresnému súdu Košice I.

Či už bolo odvolanie navrhovateľa doručené Okresnému súdu Košice I a tiež aj Okresnému súdu Košice II telefaxom dňa 3. októbra 2006 o 22.37 hod. (viď č.l. 102 spisu), nemožno na neho prihliadnúť, pretože toto podanie nebolo v trojdňovej lehote doplnené jeho originálom, ktorý by bol v tejto lehote doručený príslušnému súdu, t.j. Okresnému súdu Košice II. Pre zachovanie lehoty na podanie odvolania (§ 204 O.s.p., § 57 ods. 3 O.s.p.) nestačí, aby bolo odvolanie podané v zákonnej odvolacej lehote na ktoromkoľvek súde, ale musí byť podané na súde, ktorý vo veci rozhodol, prípadne na príslušnom odvolacom súde, alebo musí ísť o odvolanie spísané nepríslušným súdom do zápisnice. Z uvedeného vyplýva, že iba v prípade, ak by odvolanie podané na nepríslušnom súde bolo v lehote napísané do

zápisnice, bola by zachovaná lehota na jeho podanie, a to aj vtedy, ak by príslušnému okresnému súdu bolo doručené po jej uplynutí. O takýto prípad však v prejednávanej veci nešlo, keďže odvolanie podané v lehote na nepríslušnom súde - Okresnom súde Košice I, nebolo v lehote doručené príslušnému súdu a ďalšie odvolanie podané v lehote na príslušnom Okresnom súde Košice II telefaxom (č.l. 102 spisu), nebolo v lehote troch dní doplnené originálom na tomto príslušnom súde.

Ak za tohto stavu odvolací súd odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané, neodňal navrhovateľovi právo, aby na základe jeho oneskorene podaného odvolania bol ním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preskúmaný odvolacím súdom (porovnaj R 23/1994). Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2007 sp. zn. 1 Co 436/2006 nemožno vyvodit' ani z § 237 O.s.p.

Keďže dovolaním navrhovateľa napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2007 sp. zn. 1 Co 436/2006 nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné a v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. (teda ani navrhovateľom tvrdenej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.), dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odmietol dovolanie navrhovateľa (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) ako smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné

Dovolateľ nebol v dovolacom konaní úspešný. Právo na náhradu trov konania vzniklo odporcovi (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: